

22.2.17

לעצור ולהקפיא את העבודות באזור חוף אכזיב לפני שנקבעות עובדות בלתי הפיכות ונזק לדורות -

נייר עמדה לוועדת הפנים והגנת הסביבה

בפתח הדברים ברצוננו להודות ליו"ר ועדת הפנים והגנת הסביבה ח"כ דוד אמסלם על מעורבותו ומסירותו למציאת פתרון שיציל את חוף אכזיב. כידוע, הלגונה בחוף אכזיב היא פנינת טבע יפהפייה וייחודית המושכת אליה נופשים רבים מהגליל ומרחבי הארץ. תכנית הבנייה בחוף אכזיב (ג/4870) אושרה בשנת 1994 וכוללת בינוי למגורים ולמלונאות בשטח של כ-300 דונם ובמרחק של כ-100-150 מ' מקו המים. התכנית גובלת במערב ובצפון בגן הלאומי אכזיב ובדרום בשטחי מפעל "איתנית" המזוהם באסבסט.

התכנית סותרת את עקרונות התכנון להגנה על החופים הבאים לידי ביטוי בחוק שמירת הסביבה החופית (2004) ובתכניות מתאר ארציות ומחוזיות. הולחו"ף הביעה עמדתה, לאחר שסיירה במקום, וקבעה כי מדובר בחוף ערכי ו"ראוי שלא ייבנה כלל". המשרד להגנת הסביבה מתנגד לתכנית גם הוא.

על מנת להבטיח את חוף אכזיב לציבור ולדורות הבאים, הצגנו בפני מוסדות התכנון את עקרונותינו לתכנון חלופי, שהינם בתמצות:

1. **הרחקת הבינוי למגורים אל מעבר תחום הסביבה החופית (300 מ'),** כאשר עדיפות ראשונה היא ניווד זכויות הבנייה למגרשים אחרים בנהריה המיועדים לפיתוח. עדיפות שנייה הייתה ניווד הזכויות מזרחה בתוך תחום התכנית, תוך המרת הווילות לבנייה רוויה (בהתאם להמלצת הולחו"ף).
2. **יצירת רצועה רחבה בין הבינוי לחוף כשטח פתוח / פארק חופי לטובת הציבור.**
3. **הבינוי הקרוב יותר לחוף ייועד לשימושים ציבוריים ככל האפשר:** תיירות / מסחר / מוסדות ציבור.

בתאריך 28.6.16 בסיומו של דיון בוועדת הפנים והגנת הסביבה, התבקשה הוועדה המחוזית צפון לכנס שולחן עגול בהשתתפות נציגי המתנגדים, מוסדות התכנון והיזמים, במטרה לגבש מתווה להרחקת הבינוי מהחוף מבלי לגרוע בזכויות היזמים. במסגרת התהליך קיימנו פגישה ראשונה בתאריך 9.8.16, שבה העלו שני הצדדים את הצעותיהם, ופגישה נוספת בתאריך 4.9.16, שלצערנו פוצצה לאחר 10 דק' משום שהיזמים לא הסכימו שישב בחדר עו"ד מטעם "אדם טבע ודין" (למרות שהוסכם שהדיון יהיה בנושאי תכנון בלבד). לאחר פגישה זו, הודענו שאנו נכונים להמשיך ולהגיע לפגישות נוספות ככל שיידרש, וזאת למרות שהיזמים לא החזירו תשובה להצעותינו והתעקשו על שינויים מזעריים בלבד בתכנית, שאין די בהם כדי למזער את הפגיעה בחוף.

למרבה הפתעתנו, גילינו כי במקביל לקיום השיחות, היזמים פועלים להשגת האישורים הנדרשים לבנייה. ביקשנו מיו"ר הוועדה המחוזית שיורה לוועדה המקומית בנהריה להקפיא מתן היתרים עד למיצוי ההליך, אך זכינו להתעלמות. בדומה, הוועדה המקומית התעלמה מהערתו של היועץ המשפטי לוועדה המחוזית המסתייגת ממתן היתרים המשנים את הסטטוס קוו. לא יכולנו להמשיך בניהול הליך עקר כשמתחת לאפנו נקבעות עובדות בלתי הפיכות, ונאלצנו לפנות לוועדת הפנים והגנת הסביבה בבקשה לקיים דיון נוסף.

לתחושתנו, נציגי מוסדות התכנון הסירו מעצמם אחריות בתהליך והסתפקו בתפקיד של "מארחים" האדישים לעמדות הצדדים. להבנתנו, זוהי אחריותם של נציגי מוסדות התכנון, להשתמש בסמכויותיהם ובמגעיהם עם משרדי הממשלה ולהוביל את התהליך, להתוות את דרך ולשמור על האינטרס הציבורי, כפי שביקשה ועדת הפנים והגנת הסביבה. הוועדה המחוזית לא עשתה מאמץ מספק כדי למלא אחר בקשת הכנסת.

מאז ועד היום, הרשויות המשיכו לקדם את התכנית המאושרת. עיריית נהריה העניקה ליזמים פטור ממכרז לעבודות פיתוח, וכן ניתנו היתרי בנייה ל-12 מבנים מתוך התכנית (סה"כ 100 יח"ד מתוך 849).

אסבסט בסמוך למתחם המגורים:

325 מ' דרומית לתוכנית הבנייה נמצא מפעל האסבסט "איתנית", שטח המפעל רווי באסבסט שטרם נוקה. המשרד להגנת הסביבה, וגם השר זאב אלקין, הזהירו בכמה הזדמנויות שונות כי אכלוס השכונה עלול להביא לכך שלא יאושר בעתיד פינוי מפעל איתנית, נוכח היקף ואופי הזיהום שבו.

אנו פונים לוועדת הפנים והגנת הסביבה בקריאה לדרוש בחינה קפדנית של ההשלכות הבריאותיות והסביבתיות באכלוס שכונת מגורים בסמוך למפעל האסבסט וכן להנחות את מוסדות התכנון לשנות את רוב התוכנית שטרם נכנס לשלב הביצוע בהתאם לעקרונות התכנון המודרניים.

